

[Holstein.]

lovene, og han gjorde det med følgende Be- grundelse: dels at det Folketingsflertal, som havde tiltraadt Militærforliget, var, som han udtrykte sig, et kunstigt Flertal, dels at der, som han ligeledes udtrykte sig, havde vist sig en Fare for parlamentarisk Korruption overalt, hvor det parlamenta- riske System var trængt igennem, og at denne Fare følte særlig stærkt i Danmark som Følge af den Politik, for hvilken Forsvars- ministeren Hr. J. C. Christensen og den tid- ligere Justitsminister Alberti var ansvar- lige, og som havde præget vort parlamen- tariske Liv siden Systemskiftet. Endvidere fremsatte den nuværende højtærede Ju- stitsminister Paastand paa Overgang til Dagsorden, som gik ud paa, at Folketinget skulde opløses, for at de Lovforslag, der var Resultatet af Militærforliget, kunde blive forelagt Vælgerne til Bedømmelse ved et almindeligt Folketingsvalg for at faa konstateret, hvorvidt Vælgerne godkendte Militærforliget.

Men nu er jo Forholdet ganske modsat. Den højtærede Udenrigsminister vil bestemt paastaa, at det nuværende Folketingsflertal, der har tiltraadt hans Afrustningsforslag, ikke er et kunstigt Flertal, men Udtryk for en klar, fast og redelig Folkevillie i denne Sag; og endvidere vil han bestemt mene, at for parlamentarisk Korruption er der ikke mere Fare her i Danmark, efter at de sande og ægte demokratiske Partiers lydefri Parlamentarikere har faaet Statens Ror i deres faste og rene Hænder. Lige- ledes vil han hævde, at der her ikke er Tale om et Militærforlig, som Folketingsvælgerne ikke har taget Stilling til, men tværtimod om et Militærforlig mellem Socialdemokrater og Radikale, som Vælgerne har godkendt ved Folketingsvalget i April 1929.

Jeg gør her den Bibemærkning, at den dagældende Grundlov intet indeholdt om Folkeafstemning ved Grundlovsændringer saaledes som den nuværende og derfor heller ikke saaledes som den gældende Grundlov modsætningsvis indeholdt Hjemmel mod almindelige Loves Vedtagelse ved Folkeaf- stemning; det er selvfølgelig kun en formel Betragtning.

Men der er altsaa intet som helst, hver- ken forfatningsretligt, parlamentarisk eller politisk, som berettiger den højtærede Uden- rigsministers Krav om, at de foreliggende Forslag, hvis de blev vedtaget af Rigsdagen, yderligere skulde vedtages af Folketings- vælgerne.

Vi ved jo ogsaa — det er den realpoliti- ske Side af Sagen —, hvordan Agitationen

og Kampagnen forud for en saadan Folke- afstemning vilde blive ført af de to højt- ærede Regeringspartier. Ligesom den højt- ærede Statsminister i Genève søgte at give Udlandet det Indtryk, at den danske Rege- ring vilde et beskedent Forsvar, men dog et Forsvar for Danmarks Statsinteresser, for derefter at vende hjem og i Danmark for- kynde, at denne Regering vil afskaffe alt Forsvarsberedskab, saaledes antager jeg, at man i Valgkampagnen overfor socialde- demokratiske Vælgere vil hævde, at vi afrus- ter, at vi umuliggør et kampmæssigt For- svar, og overfor Venstre-Vælgere vil henvise til, at vi faar et Militærberedskab paa 16 000 Mand med Snese af Feltkanoner og Hundreder af Maskingeværer; hvad mere kan en forsvarsvenlig Venstrevælger ønske sig, hvis han da ikke er en ren Militarist eller Chauvinist?

Man vil spille paa 2 Streng! Saa vise- ligt er den højtærede Udenrigsministers Af- rustningsforslag indrettet, at det kan bruges til at vække Interesse til 2 Sider, baade hos dem, som overhovedet vil afvæbne og ikke vil have med Militærvæsen at gøre, og hos dem, som dog mener, at Landets Interesser kræver et Forsvarsberedskab, om end et be- skedent.

Naar man saa endvidere tager i Betragt- ning, hvordan Stillingen for de 2 ledende Mænd i Regeringen i Virkeligheden er: at den højtærede Udenrigsminister agiterer for sit Afrustningsforslag i Tro og af Trang, men den højtærede Statsminister i Tvivl og af Tvang, saa kan man tænke sig, med hvilken Berettigelse en saadan Afstemningskampagne rejses ud over Landet af det saakaldte nat-URLige Flertal i denne Sal.

En anden Sag er det selvfølgelig, at et eventuelt Forlig mellem Regeringspartierne og Venstre som Følge af det radikale Par- tis klart udtrykte Stilling i 1909, saaledes som angivet i den højtærede nuværende Ju- stitsministers Dagsorden den Gang, ikke vil eller bør kunne blive Lov uden forinden at være forelagt Vælgerne til Godkendelse gennem et Folketingsvalg; det er den uund- gaaelige parlamentarisk-politiske Følge.

En anden Sag er det ogsaa, at det socialdemokratisk-radikale Flertal, som har samlet sig om det foreliggende Afrustnings- forslag, i Virkeligheden er et saare kunstigt Flertal. I Folketingsudvalgets Flertals Be- retning i 1925 siger Socialdemokraterne nemlig, at de fremdeles finder det forrige Ministerium Staunings langt billigere og ærligere Afrustningsforslag tilstrækkeligt, og at de kun har tiltraadt det radikale Afrustningsforslag for overhovedet at naa